

dichterbij
**CLOWN
NIEUWS**

**EDITIE 15
JANUARI 2024**

Waar ben jij als jij dit leest?

Contactclown zijn is een vak en een manier van leven. Je bent er eentje en je kunt het niet spelen. Daar zijn wij nu na ruim 15 jaar Stichting Dichterbij Clown met ruim 25 aangesloten clowns wel van overtuigd.

Ik gebruik in mijn leven graag inspirerende Bijbelse verhalen, zoals in de brieven van Paulus aan de Korintiërs. Bijvoorbeeld om te begrijpen wat het geheim is van een goede contactclown.

En dan stuit ik op de zin: "Ontmoet de ander waar hij is". Aha, dus je wilt de ander ontmoeten waar hij of zij is en niet waar je zou willen dat zij zijn. Je brengt jezelf in en maakt contact, met alles wie je bent en wat je hebt op dat ene moment. Dat is niet zo gemakkelijk, want je weet niet waar het in het contact naartoe gaat. Er is veel ruimte en weinig controle. Het is zelfs zo dat het contact en het spel zou worden verstoord door het hebben van een plan of een bedoeling. En het is de universele taal van liefdevolle aandacht geven en krijgen, en van zien en gezien worden, die verbindt.

Ik denk dat ik hiermee wel een stukje van het geheim van een contactclown heb gevonden. Een diep ziels-contact maken met zeer kwetsbare mensen met bijvoorbeeld enige vorm van dementie of een lichamelijke en/of geestelijke handicap of in een rouwproces, is een vak. En daarom zijn alle aangesloten (contact)clowns van de Stichting Dichterbij-Clown gekwalificeerd in dit vak en vaak gespecialiseerd. Om heel klein en krachtig een ander te kunnen vergezellen.

En waar ben jij nu, nadat je dit hebt gelezen? Misschien kun je er vandaag iets mee. Bijvoorbeeld bij het lezen van deze prachtige nieuwsbrief. Let dan eens op al die kleine contact-momentjes in de verhalen.

Onno

Scholing Jongvolwassenen met autisme (deel 1):

Vandaag 2e dag van de scholing clownen voor Jongvolwassenen met autisme.

“Wat een leuke, gezellige, gastvrije, lekkere appeltaart bakkende, dier- en natuurvriendelijke èn leerzame groep om mee en voor te spelen”. (dit citaat gejat van de vorige clowns-groep op Schokland). En het is helemaal waar!

Wij (Joop, Baukje en ik) hebben er verrassend fantastisch en enthousiast kunnen spelen. Vele jongeren hadden hun afscherming en terughoudendheid laten zakken waardoor er veel enthousiast en vrolijk spel was vanmiddag. Bij ons alle drie!

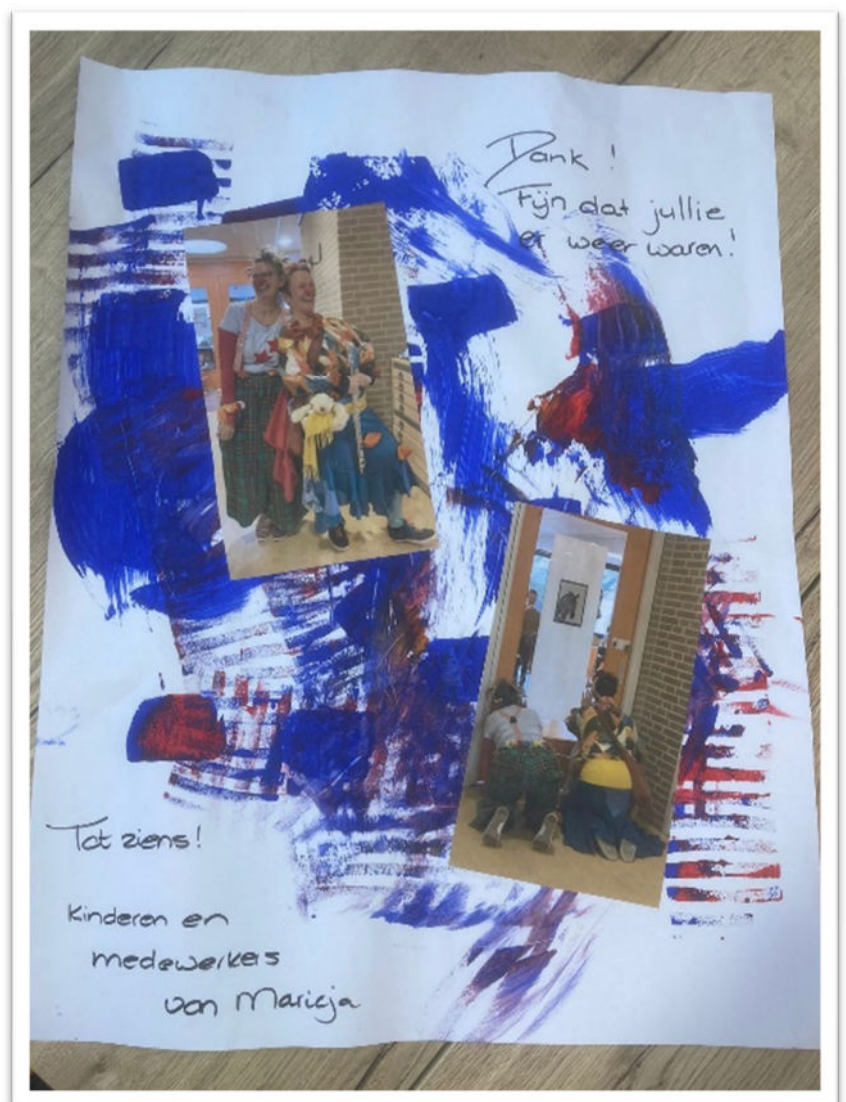
Wat een prachtige locatie en heerlijke pure mensen! Veel spontaniteit! En inderdaad: ook voor ons dikke stukken eigengemaakte appeltaart met slagroom als uitzwaaier, op het zalige terras daar gegeten.

Kordate Kornuit

Naar aanleiding van het bezoek aan kinderdagcentrum Maricja in Nuijs en specialistisch kinderdagverblijf Zizag in Hoorn geeft Klats terug dat haar ene werk is om de rekeningen te betalen en haar clownswork is voor haar hart. Dat laatste is rijkelijk gevuld na de mooie speelmomenten bij Maricja samen met Klopt en bij ZigZag met Tut.

Clown Klopt zegt dat het zeker een refill was voor het hart. Ze heeft de rest van de dag met een grote glimlach op haar gezicht rondgelopen.

Van de kinderen van Maricja kregen zij dit prachtige kunstwerk.

Bezoek aan een zorginstelling in Noord-Nederland

Op uitnodiging van een zoon, wiens moeder licht dementerende is, brachten Fleurige Floria en Bewegende Bob een bezoek aan zijn moeder en haar medebewoners.

Na afloop gaf de zoon aan ontroerd te zijn. Hij zag zijn moeder van gesloten naar even open gaan. Dankbaar was hij dat Bewegende Bob en Fleurige Floria op de huiskamer van zijn moeder hebben gespeeld. Hij vertelt daar zelf het volgende over:

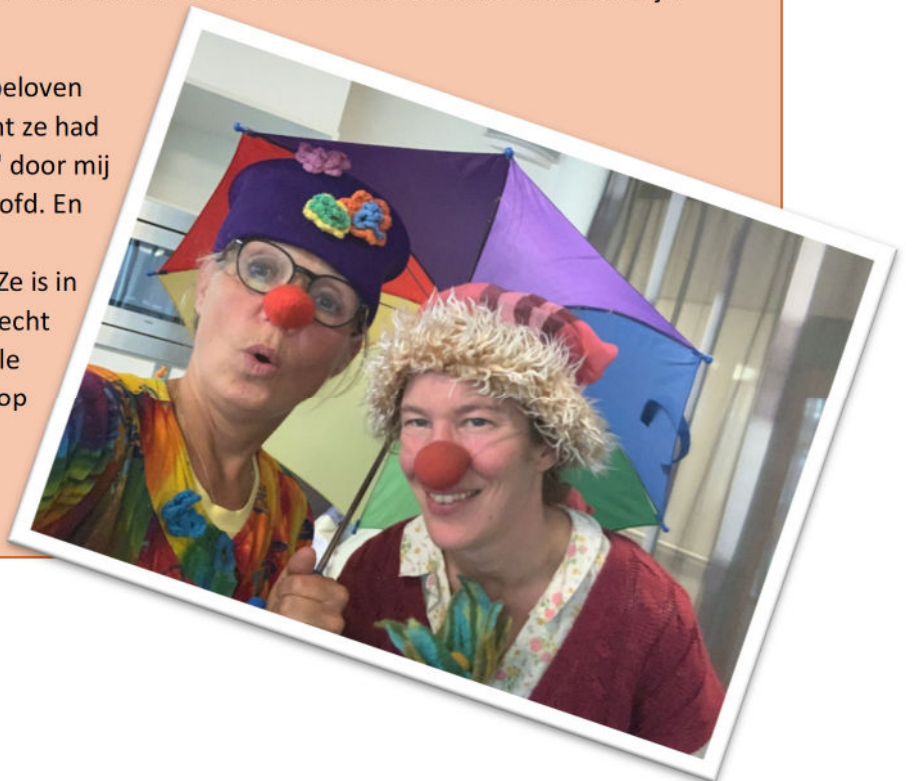
“Het bezoek van Fleurige Floria en Bewegende Bob was in vele opzichten zeer geslaagd.

De verzorgende medewerker had er al veel zin in van tevoren: "Ik was blij dat ik moest werken!" Ze had een meneer van 97 jaar die veel slaapt in de middag expres in de huiskamer in een stoel met z'n benen op een andere stoel, neergelegd zodat hij, zodra hij wakker zou worden, gelijk kon instappen. Bewegende Bob ging al snel naast deze meneer liggen, Bob was ook wat slaperig, denk ik. Fleurige Floria heeft gedanst met een vrouw van een echtpaar dat er nog niet zo lang woont. Er was een vrouw die lang in Amerika heeft gewoond, ze zei: "Ik houd van clowns!" En begon spontaan in het Engels te praten.

Er verscheen ook familie van het echtpaar en die stapten ook vol in. Er waren vele glimlachmomenten, er was heel veel aandacht. 1,5 uur lang hebben ze bijna onafgebroken gespeeld. Mijn moeder zat eigenlijk de hele tijd in de weerstand, ze maakte schop-bewegingen, ze pakte een doekje en een bloem af van de clowns. De clowns bleven meegaan in haar bewegingen en gingen er niet tegenin, dat was de truc! Na 1,5 uur zei mijn moeder: "Ik wil slapen." Bij het weg gaan reikte Floria haar de hand en.... Ze beantwoordde die!

Ik legde mijn moeder op bed en zocht de clowns op en nam afscheid van ze, we praatten nog wat na. Heel fijn. Toen ging Bob nog even terug naar de huiskamer om iets op te halen. Mijn moeder was inmiddels weer uit bed en ze liep op Bob toe die nu gewone Bob was, zonder clowns-neus. Mijn moeder zei: "Ik houd van iedereen. Maar ik weet niet of ik het altijd kan..." Prachtig!!

Ik heb mijn moeder moeten beloven 'Dit nooit meer te doen!' Want ze had heel goed in de gaten dat 'dit' door mij was geregeld. Dat heb ik beloofd. En toch geloof ik dat er iets heel wezenlijks in haar is geraakt. Ze is in beweging gekomen, ze heeft echt contact gemaakt, zoals ook alle andere aanwezige bewoners op de groep."

NiloKa in Zwolle

Bloem en Klats waren bij de NiloKa dagbesteding voor jong-volwassenen met verstandelijke beperking. We hebben 6 groepen bezocht, elke groep had weer een andere dynamiek. Het was soms zoeken, want oh wat vonden sommigen het spannend. De trekzak van Bloem hielp goed mee, mooi hoe zij haar instrument inzet in het contact. Het spel verliep van mensen oppoetsen met een doek, klein spel met de handen, veel spiegelen, over de tafel getrokken worden, verzoeknummers van o.a. Kinderen voor Kinderen en Olé Olé en veertjes doorgeven.

Reactie van de begeleiding was heel enthousiast. Ze vonden het heel mooi hoe wij ons telkens weer afstemden en meebewogen met de persoon tegenover ons. En we mogen terugkomen!

Klats

Spontane
clownsactie van
Stralende Streep op
Dopersduin:

J. en E. hadden
elkaar 10 jaar
geleden op
Dopersduin ontmoet
en zijn daar ook
getrouwd. Streep
zette haar neus op
en verraste het paar.

Spelen in Weesp

“Vandaag weer gespeeld in mijn favoriete verpleeghuis te Weesp. Eindelijk eens spelen met Rozige Rots. Gezellig! En wat een succes daar. Er zijn altijd, waar dan ook, bewoners die mij met alle liefde de huiskamer uit bonjournen, nu waren we meer dan welkom. Soms te zien in het hele kleine, maar vaak heel enthousiast “kom verder en wat gezellig dat jullie er zijn!” Mooie momenten en vrolijkheid alom. En een hoog knuffelgehalte deze middag. Van een dame, die juf was geweest, kregen we een 9,5.”

Drieste Drentel

Scholing Jongvolwassenen met autisme (deel 2):

Na een ochtend lessen en praktijkoefeningen in Kamperveen, waren we weer in het Hof van Schokland; Baukje, Joop, Paul en natuurlijk Madeleine. De herkenning is er bij veel cliënten al snel. Veel kruipen al (makkelijker) uit hun schulp.

Wat mij extra bijblijft is dat ik met R. heb gespeeld. Hij herkende mij direct, wist mijn clownsnaam zelfs direct -nog voordat ik op mijn kruk plaatsnam voor de krukjesact, maar daarna ging hij onverdroten verder met noeste arbeid aan de aanhanger van zijn skelter. Er moest een houten balkje aan bevestigd worden. Na vele minuten boren in het ijzer, een rooie kop van de inspanning, ontstond er slechts een mini groefje in het staal. R. zet, na het bekijken van de bouwtekening (4 lijnen die de kar voorstellen) het houtje iets verder naar rechts en boort het gewoon zomaar vast in het houten frame. Maar nu te ver doorgeboord waardoor het balkje er zo weer uitvalt.

Ik wil allerhande tips geven, hoe het beter en efficiënter kan, maar dat was natuurlijk niet de bedoeling van de scholing.

R. werkt onverdroten door, is ook nauwelijks te storen door mij als clown. Ik doe de "raket" en gebruik mijn doek (ik poets R. onderwijl en zijn wagen) en jawel, er ontstaat enig contact, maar dan snel weer verder aan de kar! R. werkt zo nog een tijdje door, verprutst een beetje dat hij voor boor aanziet. Als ik hem complimenteer voor zijn handige klusserigheid roept hij super trots dat hij dat van zijn vader heeft, die was net als hij ook heel handig. Geweldig toch!

R. kijkt tevreden naar zijn werk (het is dus niets opgeschoten sinds ik binnenkwam) en ruimt tevreden zijn gereedschappen op. Na afloop bevestigt de begeleiding dat 'mijn' lieve R. een verstandelijke beperking heeft en flink autistisch is en dat het dus behoorlijk moeilijk is om hem 'afgeleid' te krijgen. Nou ja, het was een mooie oefening en een fijn klus-moment voor mij.

Daarna spelen met U. en hij herkent mij (ook) direct en verwelkomt mij zelfs met mijn *volledige* Clownsnaam *Kordate Kornuit!* Ik ben even compleet uit het veld geslagen! Hoe kan ik nu nog een 'Ei' maken, de 'Raket' doen, op de kruk klimmen, dan mij voorstellen

Ik speel samen met U. met de doek. We wapperen en waaien er gezamenlijk mee op vele manieren en U. geeft mij zomaar-ineens een ontspanningsoefening: "Je zit op een eiland, naast een grote palmboom, je voelt de wind om je heen ruisen. Je wordt helemaal rustig en kalm, en de wind die waait en de zee ruist".

Ja, wat moet je dan als Dichterbij-Clown? Ik heb het me maar even lekker laten welgefallen en heb daarna het credo van 'volgen en leiden' weer opgepakt. Ik heb speels met hem gespeeld. Aangeven en nemen. Met een dikke stoere HUG op het einde!

Kordate Kornuit

Hartkampgroep te Zandvoort:

Ter ere van de 50^e verjaardag van R. had de familie geld ingezameld en een bezoek van de Dichterbij-Clowns cadeau gedaan. Wij (Stralende Streep en Klaterende Klats) hebben met Darth Vader gespeeld (een bewoonster die enorme fan was van Star Wars en ons schrik aanjoeg met haar masker). Het leuke was dat zij had gezegd niks met de clowns te willen. Nou, ze was niet bij ons weg te slaan. We mochten mee naar haar kamer en ze liep mee naar de lift en zwaaide ons lang na toen we weggingen.

Verder mocht Klats in eerste instantie niet naar een 91-jarige vrouw die ziek op haar kamer lag. Ze dachten dat het beter was als Streep ging omdat zij rustiger was dan Klats. Nadat Klats ze had verzekerd dat zij ook rustig kon zijn, mocht ze naar haar toe. Gelukkig maar, want wat een cadeautje was die lieve mevrouw. We hadden een heel mooi moment samen.

Toen Klats terugkwam, kreeg Streep net een heerlijke voetmassage van een van de bewoners. Dat had ze goed voor elkaar, dat kwam vast omdat ze die bewoner had "versierd" met haar sjaal.

En met een van de bewoners zijn we ook nog met de "bus" naar Amsterdam geweest, naar de Marnixstraat en de Jordaan. Dat was een leuk busrit met een geweldige buschauffeur.

Stralende Streep en Klaterende Klats

Heeremastate in Heerenveen

“Afgelopen vrijdagmiddag gingen Step en ik naar Heeremastate, een locatie van Alliade. We werden hartelijk ontvangen door de begeleider Jessica.

We zijn op de dagbesteding begonnen en hebben zeker wel 3 of 4 huiskamers bezocht en tussendoor ook een aantal bewoners op hun eigen kamer. Ons bezoek werd prachtig aangekondigd door Jessica, waardoor er veel toegang was bij vooral de bewoners op hun eigen privé woonplek.

Voor mij was het even zoeken om in contact te komen met deze diverse doelgroep. Maar wat waren ze enthousiast! Bewoners riepen “jaaa, kom maar binnen” of heel verbaasd “uh, wie zijn jullie, ik ken jullie niet”. Samen muziek maken, improvisatieliedjes met een bewoner en kalimba, contact via interesse in de huisdieren/ knuffelhondjes. Leren breien, koffie drinken, Sinterklaasliedjes, mondharmonica serenades en swingen met een Kiss fan. Het kan allemaal in

Heeremastate, het was in 1 woord een geweldige ervaring.”

Moedige Madelief

Kentalis in Vries

“Het was een mooie middag in het koude Vries, maar we zijn er helemaal verwarmd weer vandaan gekomen. Mooie momenten voor mij met een jongen met wie ik een appeltje en een mandarijn mocht schillen op de doof-blindengroep. Een verbaasde blik toen de mandarijnenschillen bleken te kunnen vliegen. Een jongedame die onder haar deken was weggekropen, gaf mij uiteindelijk een lach cadeau.

In de andere kamer was het lastig om tot echt contact te komen met de jongere, want zij moest de volgende dag naar de dokter voor een foto en dat was natuurlijk veel belangrijker dan een clown. De begeleiding zei dat ze ons morgen waarschijnlijk wel heel leuk zou vinden.

Door de sneeuw met de paraplu op naar de andere woongroep. Daar werden we met veel enthousiasme onthaald. Mijn schoenen en knuffel werden verstopt, maar gelukkig kwamen ze aan het eind van bezoek plots weer terug. Nog voor een waterballet gezorgd, gelukkig had ik een paraplu om de rebound op te vangen.

Na nog een paar warme knuffels zijn we weer huiswaarts gekeerd.

Klopt

“Het was zeker een mooie middag. Het binnenkomstlied in gebaren, het naamgebaar, fijn om zo in hun taal te kunnen beginnen. Op de 1e groep waren het kleine momentjes. Even contact... (dan gauw weer onder de deken) maar wat er was, dat was er! Bij 2e groep werden we buiten al enthousiast ontvangen. Wat een pret om samen onder een hoedje te spelen om een schoen en knuffel te verstoppen. Alsof we de grootste vriendinnen waren.

Een dametje die alles van mij wilde weten. Zo haar best deed om mij haar te leren begrijpen met gebaren. Mij hielp met de antwoorden in gebaren. Prachtig. Heerlijk die knuffels bij het afscheid. Maar dan is het ook genoeg. Hup, hier... jullie paraplu's, deur open, doe! Mooie, ontroerende, kwetsbare en tere groep! Waarom? Tja... soms wordt er dan iets in het hart geraakt.”

Drieste Drentel

Rotterdam

“Gezellig weer "thuis" in Rotterdam! Al helemaal in de kerstsfeer. En die zit duidelijk ook in de mensen. Warm welkom alom. Wat een verschil toch elke keer weer. Leuk de herkenning nu (vanuit ons dan). Diegene die een speciaal plekje hebben bij mij, fijn om ze weer te zien, ik kan er wel uren bij blijven zitten. Ik hoorde een dame zeggen: “Is er geen plek waar kinderen zijn, waar ze naar toe kunnen?” Als blijkt dat we ook kunnen praten is het snel goed, praatje Rotterdam en als blijkt dat een dame en Klinkende Kleur allebei in Spangen hebben gewoond, is het feest compleet! Kleur werd achtervolgd door een meneer uit Kaapverdië, ook een match. En een meneer uit Fryslân, die blij werd toen ik

het over “kooooooooooooe” had. Enfin, veel gekletst, gespeeld, gedanst, muziek gemaakt, heel veel verbinding en plezier.”

Klinkende Kleur en Drieste Drentel

Sprengenhof in Ugchelen

“Vlak voor de Kerst zijn Vrolijke Fruts en Sprankelende Sproet op bezoek geweest bij mensen met dementie in de Sprengenhof in Ugchelen. Zoals op de foto op de voorpagina te zien is, waren Fruts en Sproet al aardig in de Kerststemming. Met Kerstslingers hebben wij heel wat bewoners 'versierd'. Dit met wisselend succes. De Kerstslinger werd ook door een bewoner boos in stukken getrokken. Wat bij Sproet een luid: "Jaaaaaaa..." opleverde. Ondertussen was Fruts een mevrouw aan het versieren met allerlei gekleurde doekjes. Op het laatst wilde deze mevrouw ook nog een clownsneus op en wat een schik had ze! Fruts en Sproet hebben samen 'midden in de winternacht'

gezongen voor een mevrouw die in bed lag. Zij begon spontaan mee te deinen op onze klanken, waarna we het nog maar een keer hebben gezongen. Al met al was het een fijne middag met hele mooie momenten waarvan wij hebben genoten!”

Sprankelende Sproet en Vrolijke Fruts

Leekerweide in Wognum

Het was de verjaardag van een van de bewoners. Een kleine groep, maar de intensiteit en diversiteit waren groot. Het was bijzonder, maar ook spannend, want bij een verjaardag is er ook veel familie aanwezig. Maar iedereen was heel lief en direct bij binnenkomst voelde het al goed. En wat een lieve jongen was de jarige job. Mooie momenten. Iedereen was te benaderen. Soms duurde het even en dan opeens werd ik herkend als kabouter Plop! Klats die mooie muziek speelde op de dwarsfluit. Machtig interessant vond men dat. Een ander speelde met mij mee op de mondharmonica, hij blies mij eruit! Veel op de foto, toch dichterbij kunnen komen en dan ineens word slaat het om, de jongeman pakt mijn ketting (die ik vergeten was af te doen) en ik word bijna gewurgd, Klats werd door iemand anders op de grond getrokken. Maar van alles valt spel te maken, dus we hebben ons prima gered. Klats deed nog het nodige gooi- en smijtwerk met een andere bewoner, ze dacht, “ik doe gezellig mee, zij gooide ook van alles en zo hadden we samen lol. Het voelde ook lekker ondeugend”. We eindigen met thee met taart en hartverwarmende complimenten van de familie.

Klaterende Klats en Drieste Drentel

Colofon

Dit is een uitgave van
Stichting Dichterbij-Clown
info@dichterbij-clown.nl